

Arrest

nr. 177 234 van 31 oktober 2016
in de zaken RvV X en RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het eerste verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 17 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 januari 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*). (zaak nr. X)

Gezien het tweede verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 21 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 januari 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*). (zaak nr. X)

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de arresten met nrs. X en X van 27 augustus 2014 waarbij de debatten worden heropend.

Gelet op de beschikkingen van 31 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die in beide zaken loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die in beide zaken loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 januari 2014 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker af te geven.

Het betreft de thans bestreden beslissing, zij is als volgt gemotiveerd:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer , die verklaart te heten (1),

naam : Naam onbekend

voornaam : T. T.

geboortedatum : (...)

geboorteplaats : Pune

nationaliteit : China

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 23/12/2013 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen :

hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Over de rechtspleging

2.1. De Raad stelt vast dat de verzoeker op zowel 17 januari 2014 als 21 januari 2014 een verzoekschrift indiende tegen de *in casu* bestreden beslissing. Beide verzoekschriften zijn initieel op ontvankelijke wijze ingediend.

In casu dient dan ook te worden gewezen op het bepaalde in artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Voormelde wetsbepaling werd door de wetgever in de vreemdelingenwet ingevoegd *“Om te vermijden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een verzoekschrift dient te behandelen dat reeds vervangen werd door een ander verzoekschrift, en zich derhalve meermaals dient uit te spreken over eenzelfde betwisting”* (Parl.St. Kamer 2011-12, 2556/001, 42). De wetgever heeft derhalve *“het vermoeden ingevoerd dat het laatste verzoekschrift dat op ontvankelijke wijze werd ingediend het voorafgaande verzoekschrift vervangt en de verzoekende partij derhalve geacht wordt afstand te doen*

van het eerder ingestelde beroep. Aan de verzoekende partij wordt evenwel de mogelijkheid gegeven om, ten laatste op de terechtzitting, aan te geven dat zij verkiest dat een eerder ingediend verzoekschrift wordt behandeld door uitdrukkelijk het te behandelen beroepsschrift aan te wijzen. Indien de verzoekende partij nalaat een keuze te maken dan houdt dit automatisch in dat het laatst ingestelde beroep wordt behandeld en de afstand van de voorafgaande beroepsprocedures wordt vastgesteld. Op deze wijze wordt aan de verzoekende partij de mogelijkheid gegeven de middelen die zij dienstig acht te laten gelden en wordt tevens proceduremisbruik vermeden” (Parl. St. Kamer 2011-12, 2556/001, 42).

De Raad stelt vast dat de verzoeker twee ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing, met name het verzoekschrift gekend onder rolnummer 145.374 ingediend op 17 januari 2014 en het verzoekschrift gekend onder rolnummer 145.460 ingediend op 21 januari 2014.

Ter terechtzitting wordt op voormeld artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet gewezen en wijst de wnd. voorzitter er op dat de Raad zal oordelen op basis van het laatst ingediende verzoekschrift, tenzij ter terechtzitting anders wordt aangegeven door de verzoeker. De raadvrouw van de verzoeker stelt ter terechtzitting dat het recentste verzoekschrift in aanmerking kan genomen worden (rolnummer 145460).

Met toepassing van artikel 39/68-2, tweede lid, van de vreemdelingenwet worden de beroepen met nr. X en nr. X bijgevolg van rechtswege gevoegd. De verzoeker heeft afstand gedaan van het verzoekschrift met rolnummer X

2.2. Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (zie onder meer: RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Het belang waarvan een verzoeker blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

In de beschikking van 31 augustus 2016 werd aan de beide partijen de volgende vraag gesteld: *“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Aad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging”.*

De verzoeker heeft op deze vraag niet schriftelijk gereageerd en heeft de duidelijke vraag of hij zich nog in België bevindt zodoende onbeantwoord gelaten.

Artikel 39, §7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) luidt als volgt:

“De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrappt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”

Ter terechtzitting werd het bovenstaande in het debat gebracht en wordt opgemerkt dat uit informatie vanwege de verweerder blijkt dat de verzoeker op 9 september 2016 van ambtswege werd afgevoerd uit de registers, zodat overeenkomstig artikel 39, §7 het vreemdelingenbesluit het vermoeden bestaat dat de verzoeker het land verlaten heeft tenzij hiervan een tegenbewijs kan worden geleverd. De wnd. voorzitter vraagt of een dergelijk tegenbewijs kan worden aangebracht. Hierop repliceert de raadsvrouw van de verzoeker dat zij zich naar de wijsheid van de Raad gedraagt. Het vermoeden van artikel 39, §7 van het vreemdelingenbesluit wordt zodoende op geen enkele wijze ontkracht.

Er moet dan ook, gelet op de afvoering van ambtswege *d.d.* 9 september 2016 en in toepassing van artikel 39, § 7 van het vreemdelingenbesluit, worden aangenomen dat de verzoeker het land heeft verlaten.

Ter terechtzitting wordt vervolgens gevraagd om het actueel belang bij de onderhavige vordering toe te lichten, dit gelet op het gegeven dat moet worden aangenomen dat de verzoeker het land inmiddels heeft verlaten. Er wordt tevens op gewezen dat de verzoeker een gebrek aan voortdurende en onafgebroken belangstelling in zijn proces heeft getoond, nu er geen contact meer is geweest tussen de verzoeker en zijn advocaat en nu geen antwoord wordt geboden op de gestelde vragen. De raadsvrouw van de verzoeker gedraagt zich naar de wijsheid wat het actueel belang betreft.

De Raad stelt dan ook vast dat de verzoeker niet toelicht welk voordeel hij thans nog kan bekomen bij de eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, en wijst er op dat een eventuele nietigverklaring van dit bevel geenszins tot gevolg heeft dat de verzoeker enig recht op binnenkomst kan doen gelden. Nog minder volgt hieruit enig verblijfsrecht. Nu moet worden aangenomen dat de verzoeker inmiddels het land reeds heeft verlaten, kan niet worden ingezien welk concreet voordeel hij nog kan bekomen bij de nietigverklaring van een bevel om het grondgebied te verlaten dat hem voorafgaand aan zijn vertrek werd afgeleverd.

De Raad beklemtoont nogmaals dat het procesbelang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, zoals voorzien in artikel 39/56 van de vreemdelingenwet, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en dit belang moet worden behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (*cf.* RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

Gelet op het verzuim van de verzoeker om te antwoorden op de duidelijke vragen die zowel bij beschikking van 31 augustus 2016 als ter terechtzitting van 26 september 2016 werden gesteld en door onder meer geen concrete duidelijkheid te scheppen omtrent zijn actuele verblijf in België, dient te worden vastgesteld dat de verzoeker geen blijk heeft gegeven van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor en belang bij het door hem ingediende beroep (*cf.* RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302). De verzoeker moet de gevolgen van zijn gebrek aan medewerking met de rechter dragen en het vertoonde gebrek aan belangstelling voor het beroep kan niet worden goedge maakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (*cf.* RvS 11 mei 2009, nr. 193.182). De advocaat van de verzoeker heeft ter terechtzitting overigens geen elementen aangebracht waaruit kan blijken dat de verzoeker nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing.

Er dient bijgevolg te worden besloten dat de verzoeker niet doet blijken van het door de wet vereiste actueel belang, zodat het beroep niet ontvankelijk is.

De door de verweerder opgeworpen exceptie dient dan ook niet meer te worden onderzocht. Bijkomend kan wel nog worden vastgesteld dat de verzoeker ook nagelaten heeft om op deze exceptie te repliceren, hetgeen het vastgestelde gebrek aan belangstelling voor en belang bij het ingediende beroep des te meer onderstreept.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

In de zaak met rolnummer X wordt de afstand van het geding vastgesteld.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring in de zaak met rolnummer 145.460, worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. LANSSENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. LANSSENS

C. DE GROOTE